

Gemeente Horst a.d. Maas	
Reg. nr.	2007000 518
Ingekomen	- 8 FEB 2007
Afd.	Afgedaan.
<i>Griffie</i>	

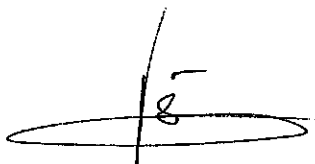
Raad der gemeente Horst aan de maas
Postbus 6005
5960 AA HORST

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
7 februari 2007	200603663/1/H2	2006.00.1505
Onderwerp	Behandelend ambtenaar	
HORST AAN DE	I. Treuren-Bruin	
MAAS/VOLKSUNIVERSITEIT VENRAY	070-4264629	
E.O.		
SUBSIDIE		

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

200603663/1.

Datum uitspraak: 7 februari 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak op het hoger beroep van:

de raad van de gemeente Horst aan de Maas,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/1518 van de rechtbank Roermond
van 4 april 2006 in het geding tussen:

de stichting "Stichting Volksuniversiteit Venray e.o.", gevestigd te Venray

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 26 mei 2004 heeft appellant (hierna: de gemeenteraad), voor zover thans van belang, het budget voor subsidiëring van de stichting "Stichting Volksuniversiteit Venray e.o." (hierna: de stichting) voor 2004 en daarop volgende jaren op nihil vastgesteld.

Bij besluit van 19 juli 2005 heeft de gemeenteraad het daartegen door de stichting gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 4 april 2006, verzonden op 6 april 2006, heeft de rechtbank Roermond (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de stichting ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de gemeenteraad een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de gemeenteraad bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 17 mei 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juni 2006 heeft de stichting van antwoord gediend.

Op 23 juni 2006 heeft de stichting nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 oktober 2006, waar de gemeenteraad, vertegenwoordigd door drs. G.W.M. van Vugt, gemachtigde, en P.P. Sniers, werkzaam bij de gemeente, en de stichting, vertegenwoordigd door mr. E.D.M. Verboom, advocaat te Eindhoven, en P.C.C.A. Verbeek, directeur, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 4:51, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) geschiedt, indien aan een subsidieontvanger voor drie of meer achtereenvolgende jaren subsidie is verstrekt voor dezelfde of in hoofdzaak dezelfde voortdurende activiteiten, gehele of gedeeltelijke weigering van de subsidie voor een daarop aansluitend tijdvak op de grond, dat veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten zich tegen voortzetting of ongewijzigde voortzetting van de subsidie verzetten, slechts met inachtneming van een redelijke termijn.

2.2. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Algemene subsidieverordening gemeente Horst aan de Maas 2002 (hierna: de ASV 2002) stelt de gemeenteraad jaarlijks in het kader van de begrotingsbehandeling de budgetten vast die voor subsidiëring beschikbaar zijn.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de ASV 2002, voor zover thans van belang, is de gemeenteraad bevoegd tot het verstrekken van budgetsubsidies.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, aanhef en onder e, van de ASV 2002 kan de subsidieverstrekking naast de in artikel 4:25 en artikel 4:35 van de

Awb genoemde gevallen geweigerd worden indien gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat de subsidieverstrekking niet past binnen het beleid van de gemeente.

2.3. In het Toetsingskader subsidieverlening 2003-2006, vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 20 mei 2003 (hierna: het Toetsingskader), zijn ten aanzien van budget- en stimuleringsubsidies per beleidsveld beleidsdoelen, subsidiecriteria, het soort subsidie en de berekeningswijze vastgesteld. Het Toetsingskader heeft in principe een geldigheidsduur tot en met 2006. Omdat de beleidsdoelen soms een voorlopig karakter hebben, is het niet uitgesloten dat de beleidsdoelen al vóór die tijd op een aantal punten scherper geformuleerd worden. Uit het oogpunt van rechtszekerheid worden gedurende de geldigheid van het toetsingskader geen subsidiecriteria geschrapt.

Het Toetsingskader geeft voor het beleidsveld Vormings- en ontwikkelingswerk, Sociale participatie doelgroepen (Volksuniversiteit) de volgende subsidiecriteria:

- Activiteiten gericht op het ontwikkelen van persoonlijke en sociale attitudes, kennis, inzichten en vaardigheden om te komen tot meer zelfvertrouwen, zelfstandigheid, mondigheid, horizonverbreding en onafhankelijkheid.
- Activiteiten gericht op het aanleren van specifieke vaardigheden of kennis, waarbij tevens wordt gewerkt aan zelfvertrouwen, zelfstandigheid, mondigheid, weerbaarheid en persoonlijke en maatschappelijke bewustwording.
- Activiteiten ter voorbereiding en uitvoering van een jaarlijks gezamenlijk overleg (platform) met alle vrouwenorganisaties in Horst aan de Maas.
- Uitvoering van de emancipatiecursus Weerbaarheidstraining.

2.4. De stichting ontvangt sinds 1989 subsidie van de gemeente Horst aan de Maas. Laatstelijk bij besluit van 18 februari 2003 heeft de gemeenteraad voor het jaar 2003 een budgetsubsidie beschikbaar gesteld ten bedrage van maximaal € 31.190,00. Op 2 juli 2003 heeft de stichting een verzoek om verlening van een subsidie voor het jaar 2004 ingediend.

Bij brief van 11 juli 2003 heeft het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas (hierna: het college) aangekondigd dat het met het oog op de noodzaak tot bezuinigen voornemens is om in het kader van de voorbereiding van de gemeentebegroting 2004 aan de gemeenteraad voor te stellen met ingang van 2004 de subsidie van de stichting in te trekken. Daarbij heeft het college de stichting verzocht hiermee in haar bedrijfsvoering rekening te houden.

Bij brief van 22 december 2003 heeft het college bekend gemaakt dat de gemeenteraad bij de begrotingsbehandeling 2004 besloten heeft het subsidiebudget voor de stichting voor 2004 voorlopig op nihil te stellen. Conform een toezegging van een wethouder zullen de cursussen die in 2003 zijn gestart en in 2004 doorlopen, ook in 2004 worden gesubsidieerd. Het college heeft aangekondigd de gemeenteraad in zijn vergadering van 17 februari 2004 voor te stellen de subsidieverlening voor het jaar 2004 op een later tijdstip vast te stellen, zodat de resultaten van het overleg over de in 2004 doorlopende cursussen daarin kunnen worden meegenomen. Tot slot

wijst het college erop dat de raadscommissie Welzijn heeft besloten een eigen debat te voeren over de (on)wenselijkheid van subsidiëring van de stichting.

Op 17 februari 2004 heeft de gemeenteraad overeenkomstig voornoemd voorstel van het college besloten.

2.5. Op 26 mei 2004 heeft de gemeenteraad door het vaststellen van de 1° bestuursrapportage 2004, voor zover thans van belang, met betrekking tot de begroting 2004 ingestemd met de aangegeven bijstellingen in de exploitatie bij elk programma en in principe ingestemd met de overzichten "Actualisering programmaplan 2004-2008 (gehonoreerd)" en "Actualisering programmaplan 2004-2008 (vooralsnog niet gehonoreerd)". Uit de bijlage bij deze beslissing blijkt dat de gemeenteraad in de begroting voor subsidiëring van de stichting voor 2004 en daarop volgende jaren geen budget beschikbaar heeft gesteld. Deze beslissing is bij brief van het college van 16 juni 2004 aan de stichting bekend gemaakt, waarbij is aangegeven dat de stichting over de achtergronden van de beleidswijziging reeds nader is geïnformeerd tijdens de gesprekken op 3 november 2003 en 2 maart 2004.

Bij besluit van 16 juni 2004 heeft het college voor het jaar 2004 een overgangsregeling getroffen die voorziet in een subsidie van € 14.073,00 (hierna: de afbouwregeling).

Tegen de beslissing van 26 mei 2004 heeft de stichting bezwaar gemaakt. Dit bezwaar is bij besluit van 19 juli 2005, bekend gemaakt door het college bij brief van 25 augustus 2005, door de gemeenteraad ongegrond verklaard. Daarbij zijn de gronden voor beëindiging van de subsidierelatie vermeld, zijnde het gegeven dat er een wildgroei is ontstaan in de te subsidiëren activiteiten en het feit dat de gemeente voortaan de subsidiesystematiek wil wijzigen, waardoor niet meer de instelling, maar de cursisten zelf worden gesubsidieerd, indien zij tot de doelgroepen met beperkte financiële draagkracht behoren.

2.6. Voorop gesteld moet worden dat de enkele vaststelling van het voor subsidiëring beschikbare budget in het kader van de begrotingsbehandeling in beginsel niet gericht is op rechtsgevolgen in de verhouding tussen de gemeenteraad en degenen die op subsidie aanspraak maken. Een dergelijke beslissing is dan ook niet aan te merken als een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, waartegen ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 7:1, eerste lid, van de Awb, bezwaar openstaat. Gelet op de aan de beslissing van 26 mei 2004 voorafgegane correspondentie over de subsidiëring van de stichting en de contacten daarover met de stichting, en nu uit de bijlage bij die beslissing duidelijk blijkt dat voor de bij de begrotingsposten met naam genoemde stichting geen budget op de begroting voor 2004 beschikbaar is gesteld, waaruit in dit geval kan worden afgeleid dat de gemeenteraad het verzoek van de stichting van 2 juli 2003 om verlening van een subsidie voor het jaar 2004 heeft geweigerd, dient deze beslissing van 26 mei 2004 met betrekking tot de stichting aangemerkt te worden als een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Hiertegen kon dan ook ingevolge die wet bezwaar worden gemaakt, zoals de stichting heeft gedaan.

2.7. De rechtbank heeft de beslissing op bezwaar van 19 juli 2005 vernietigd wegens strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, alsmede met het bepaalde in de artikelen 3:2 en 4:51, eerste lid, van de Awb.

De gemeenteraad betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in strijd met het Toetsingskader heeft gehandeld door halverwege de geldigheidsduur ervan tot een beleidswijziging over te gaan. Daarbij stelt de gemeenteraad zich op het standpunt dat, anders dan de rechtbank van oordeel is, het Toetsingskader een document is met interne werking, omdat het slechts beleidsvoornemens bevat in het verkeer tussen hem en het college. Voor zover het Toetsingskader al externe werking mocht hebben, kan daaraan volgens de gemeenteraad niet een recht op subsidie voor de periode 2003 tot 2006 worden ontleend en stond het hem vrij het beleid te wijzigen.

Voorts bestrijdt de gemeenteraad het oordeel van de rechtbank dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 4:51, eerste lid, van de Awb eerst is aangevangen met de beslissing van 26 mei 2004. Volgens de gemeenteraad is deze termijn aangevangen met de aankondiging door het college op 11 juli 2003, dan wel in ieder geval met de brief van 22 december 2003, en is de stichting met de getroffen afbouwregeling in staat gesteld het cursusseizoen 2003-2004 af te ronden. De gemeenteraad betoogt voorts dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat hij de verplichting tot het toekennen van een loonsuppletie heeft veronachtzaamd.

2.7.1. De in het Toetsingskader opgenomen subsidiecriteria bevatten een omschrijving van de activiteiten die door – in dit geval – de stichting moeten worden verricht om voor – in dit geval – budgetsubsidie in aanmerking te komen. De subsidiecriteria betreffen daarmee niet louter de gemeenteraad zelf. Dat er geen bedragen in het Toetsingskader zijn opgenomen, is in dit verband, anders dan de gemeenteraad meent, niet relevant. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht overwogen dat het Toetsingskader externe werking heeft.

2.7.2. Vast staat dat aan de stichting gedurende meer dan drie achtereenvolgende jaren subsidie is verstrekt voor dezelfde voortdurende activiteiten, laatstelijk bij besluit van 18 februari 2003 voor het jaar 2003. De gemeenteraad heeft bij beslissing van 26 mei 2004, zoals gehandhaafd bij de beslissing op bezwaar van 19 juli 2005, voor het daarop aansluitende tijdvak het verzoek van de stichting van 2 juli 2003 om verlening van een budgetsubsidie geweigerd, zodat getoetst dient te worden of die weigering is geschied met inachtneming van het bepaalde in artikel 4:51, eerste lid, van de Awb.

Bij de toetsing aan artikel 4:51, eerste lid van de Awb, dient voorop gesteld te worden dat het gemeentebestuur, met inachtneming van hetgeen in de ASV 2002 en het Toetsingskader is bepaald, een grote mate van beleidsvrijheid heeft bij het verlenen, verminderen of beëindigen van een subsidie als de onderhavige, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen. Dit omvat tevens de vrijheid om, gelet op de gestelde noodzaak tot bezuinigen, voor een andere subsidiesystematiek te kiezen. Gegeven de beleidsvrijheid die bestaat bij het verstrekken van subsidies en gelet op de in gang gezette beleidswijziging, kan niet worden staande gehouden dat de gemeenteraad

zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat gewijzigde inzichten zich tegen voortzetting van de budgetsubsidie verzetten. Aan het Toetsingskader kan niet de verwachting worden ontleend dat tot en met 2006 subsidie zou worden verstrekt aan de stichting, dan wel dat subsidiëring in het desbetreffende beleidsveld alleen via de stichting zou lopen, nu op grond van het Toetsingskader geen recht op subsidie bestaat. De gemeenteraad betoogt in zoverre terecht dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in strijd met het Toetsingskader heeft gehandeld.

2.7.3. De beleidsvrijheid van de gemeenteraad vindt evenwel haar begrenzing in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zo zal een instelling, zeker wanneer het gaat om een langdurige subsidierelatie, tijdig van de vermindering van de subsidie op de hoogte moeten worden gesteld, opdat hiermee bij het uitvoeren van haar werkzaamheden en het aangaan van (financiële) verplichtingen rekening kan worden gehouden.

Wat betreft de vraag of de weigering van de budgetsubsidie voor 2004 is geschied met inachtneming van een redelijke termijn als bedoeld in artikel 4:51, eerste lid, van de Awb, acht de Afdeling, anders dan de rechtbank, van belang dat de stichting bij brief van 11 juli 2003 reeds is ingelicht over de noodzaak tot bezuinigen en de mogelijk nadelige gevolgen daarvan voor de subsidie voor het jaar 2004. De stichting is daarin tevens verzocht met een mogelijke beëindiging van de subsidierelatie rekening te houden in haar bedrijfsvoering. Op dat moment had het de stichting duidelijk kunnen en moeten zijn dat er een zeer reële kans was dat de budgetsubsidie voor het jaar 2004 geweigerd zou worden. Dit wordt bevestigd door de inhoud van de brief van 22 december 2003. Dat de brief van 11 juli 2003 van het college afkomstig is en niet van de ingevolgde artikel 4, eerste lid, van de ASV 2002 tot verlening van budgetsubsidies bevoegde gemeenteraad, leidt niet tot een ander oordeel, nu het college ter zake ook een (initiatie) rol heeft. Voorts acht de Afdeling in dit kader van belang dat aan de stichting bij besluit van 16 juni 2004 voor het jaar 2004 een subsidie van € 14.073,00 is verstrekt, teneinde te bewerkstelligen dat de cursussen die in 2003 zijn gestart en in 2004 doorlopen, ook in 2004 worden gesubsidieerd.

Gelet hierop en in aanmerking genomen dat de stichting tegen het afzonderlijke besluit van 16 juni 2004 geen rechtsmiddelen heeft aangewend, bestaat grond voor het oordeel dat de gemeenteraad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat met de afbouwregeling op zichzelf de redelijke termijn in acht is genomen. De verplichting van artikel 4:51, eerste lid, van de Awb strekt niet zover dat in dit geval de gemeenteraad, buiten de afbouwregeling om, gehouden is een loonsuppletie toe te kennen.

Het betoog van de gemeenteraad treft dan ook doel.

2.8. Uit het vorenoverwogene volgt dat het hoger beroep gegrond is. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het door de stichting bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Roermond van 4 april 2006 in zaak no. 05/1518;
- III. verklaart het door de stichting bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. P. van Dijk, Voorzitter,
en mr. C.M. Ligtelijn-van Bilderbeek en dr. K.J.M. Mortelmans, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. R.H.L. Dallinga, ambtenaar van Staat.

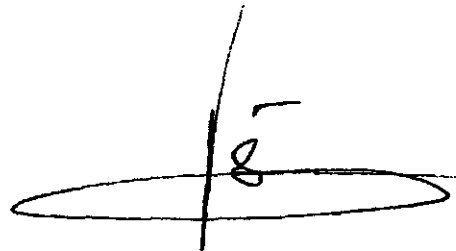
w.g. Van Dijk
Voorzitter

w.g. Dallinga
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 februari 2007

18-453.
Verzonden: **07 FEB. 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

meervoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

UITSPRAAK

Procedurenr. : 05 / 1518 BELEI K1

Inzake : Stichting Volksuniversiteit Venray e.o., gevestigd te Venray,
eiseres,

tegen : De raad van de gemeente Horst aan de Maas, verweerder.

Datum en aanduiding van het bestreden besluit:
de brief d.d. 25 augustus 2005,
kenmerk: 2004.3772.

Datum van behandeling ter zitting: 9 februari 2006.

I. PROCESVERLOOP

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 25 augustus 2005 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit van 26 mei 2004 inzake het op nihil stellen van de subsidiebudgetten voor het jaar 2004 ongegrond verklaard. Tegen het bestreden besluit is door mevrouw mr. E.D.M. Verboom, advocate te Eindhoven, bij deze rechtbank beroep ingesteld.

De door verweerder ter uitvoering van artikel 8:42 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan gemachtigde van eiseres gezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van de rechtbank op 9 februari 2006, waar namens eiseres is verschenen Ph. Verbeek, directrice, bijgestaan door mr. E.D.M. Verboom, voornoemd. Verweerder zich heeft laten vertegenwoordigen door mr. M.M.H. Rongen en P.P. Sniers.

II. OVERWEGINGEN

Eiseres ontvangt sinds 1989 een budgetsubsidie van de gemeente Horst aan de Maas. Deze bedroeg over het jaar 2003 € 31.000,-. Vanaf 2003 vindt de subsidieverlening plaats op basis van de Algemene Subsidieverordening gemeente Horst aan de Maas 2002 (hierna: Algemene Subsidieverordening) en het Toetsingskader subsidies Horst aan de Maas 2003-2006 (hierna te noemen : het Toetsingskader). Op grond van het Toetsingskader worden de budgetsubsidies gekoppeld aan de producten respectievelijk diensten van de te subsidiëren instelling, welke worden vastgelegd in een productenboek. De te subsidiëren instelling die in

aanmerking wenst te komen voor subsidie dient jaarlijks het productenboek bij wijze van offerte in bij de gemeente, waarna deze offerte als een aanvraag voor subsidie in behandeling wordt genomen.

Bij brief van 11 juli 2003 heeft het college van burgemeester en wethouders (het college) eiseres medegedeeld als gevolg van bezuinigingen het voornemen te hebben de subsidie voor het jaar 2004 in te trekken en om geen loon- en prijscompensatie toe te kennen. Bij brief van 22 december 2003 heeft het college eiseres allereerst medegedeeld dat de subsidiebudgetten "voorlopig" op nihil zijn vastgesteld. Voorts is toegezegd dat de gesubsidieerde cursussen die in 2003 zijn gestart en in 2004 doorlopen, ook in 2004 zullen worden gesubsidieerd. Tenslotte is medegedeeld dat het college verweerder in de vergadering van 17 februari 2004 zal voorstellen om de subsidieverlening voor het jaar 2004 op een later tijdstip vast te stellen, zodat de resultaten van het overleg over de in 2004 doorlopende cursussen in de subsidieverlening kunnen worden verwerkt. Bij besluit van 17 februari 2004 heeft verweerder besloten de budgetsubsidie 2004 voor eiseres op een later tijdstip te verlenen.

Bij brief van 16 juni 2004 is eiseres op de hoogte gesteld van het besluit van verweerder van 26 mei 2004 om de budgetsubsidie voor het jaar 2004 en volgende jaren definitief op nihil te stellen. Voorts is eiseres medegedeeld dat een overgangsmaatregel van toepassing zal zijn ten aanzien van de doorlopende cursussen in het cursusjaar 2003-2004. Deze overgangsmaatregel houdt in dat het college aan eiseres voor 2004 een incidentele subsidie van € 14.073,- heeft toegekend.

Bij brief van 14 juli 2004 is door eiseres bezwaar gemaakt. In bezwaar heeft eiseres aangevoerd dat het op nihil stellen van de subsidie onterecht is en voor de inwoners van Horst aan de Maas verstrekking zal hebben. Voorts is door eiseres aangevoerd dat de bezuiniging zowel gevolgen zal hebben voor het personeel als voor de wachtgeldverplichtingen. Tenslotte is aangevoerd dat de gemeente Horst aan de Maas voor wat betreft de wachtgeldverplichting verantwoordelijk zal worden gesteld.

Op 21 september 2004 heeft eiseres haar grieven op een hoorzitting nader toegelicht.

De commissie voor de behandeling van bezwaarschriften en klachten van de gemeente Horst aan de Maas (hierna: de commissie) heeft in haar advies van 12 oktober 2004 aan verweerder kenbaar gemaakt dat in het bestreden besluit niet is aangegeven op welke gronden de subsidiëring door de raad op nihil is gesteld. Evenmin heeft verweerder aangegeven wat de resultaten van de onderhandelingen en de gevolgen voor eiseres zijn. Naar het oordeel van de commissie is het besluit niet deugdelijk gemotiveerd. Voorts is de commissie gebleken dat het voor eiseres niet vóór medio 2004 duidelijk was of, wanneer en hoe de subsidiëring door de raad precies zou worden beëindigd. Er heeft weliswaar overleg plaatsgevonden maar tot concrete resultaten heeft dit overleg niet geleid. Ook heeft de commissie begrip voor het standpunt van eiseres dat in verband met haar specifieke taak, cursusmateriaal moest worden vervaardigd en personele afspraken moesten worden gemaakt. De organisatie moest kunnen doordraaien en zolang er geen concrete afspraken waren, mocht eiseres er van uitgaan dat verweerder zich haar belangen aantrekt. De

commissie acht het onredelijk de gevolgen volledig voor rekening van eiseres te laten komen gezien de langdurige relatie, het Toetsingskader en de verplichtingen van eiseres naar de overige betrokken gemeenten.

Tenslotte stelt de commissie vast dat artikel 4:50, eerste lid, van de Awb bepaalt dat in een situatie als de onderhavige, waar sprake is van een langdurige subsidierelatie, intrekking van de subsidie slechts mag geschieden met inachtneming van een redelijke termijn. Bovendien dient dan sprake te zijn van veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten. Deze zijn naar de mening van de commissie aanwezig. De commissie stelt voorts vast dat het besluit lijkt te zijn ingegeven uit het oogpunt van bezuinigingen en vanwege het creëren van een beter doelgroepenbeleid. Dit had naar het oordeel van de commissie (beter) bereikt kunnen worden door het opleggen van aanvullende, concrete en meer toegespitste voorschriften bij een voortgezette subsidiëring in samenhang met het Toetsingskader dat eerst recentelijk was vastgesteld.

De commissie adviseert op grond van het vorenstaande om het bezwaar gegrond te verklaren en tot heroverweging van het primaire besluit over te gaan. De commissie stelt aan verweerder voor met eiseres nader overleg te voeren, rekening houdende met de langdurige subsidierelatie, de personele en organisatorische problemen voor eiseres en de eventuele wachtgeldverplichtingen en afspraken die hierover in het verleden zijn gemaakt met eiseres.

Bij het bestreden besluit van 25 augustus 2005 heeft verweerder, in afwijking van het advies van de commissie, het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard. Aan het bestreden besluit heeft verweerder -kort weergegeven- ten grondslag gelegd dat de subsidierelatie wordt beëindigd omdat er een wildgroei was ontstaan in de te subsidiëren activiteiten en dat de subsidiesystematiek zal worden gewijzigd waardoor niet meer de instelling maar de cursisten zelf worden gesubsidieerd indien zij tot de door verweerder gedefinieerde doelgroep behoren. Voor de nadere motivering van het besluit verwijst verweerder naar de tekst van het raadsvoorstel van 7 juni 2005.

In het beroep van 29 september 2005 aangevuld bij schrijven van 1 november 2005 heeft eiseres, voor zover van belang, het navolgende aangevoerd:

1. De bezuinigingsmaatregel is in strijd met de Algemene Subsidieverordening omdat geen sprake is van het voldoen aan de weigeringsgronden van artikel 6, eerste lid, van de verordening;
2. Door verweerder moeten de wachtgeldverplichtingen van eiseres worden vergoed;
3. Er is sprake van schending van het rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel omdat door verweerder bepaalde verwachtingen zijn gewekt over de voortzetting van de subsidiëring, onder andere in het Toetsingskader subsidies Horst aan de Maas, dat geldt tot en met 2006, alsmede door mededelingen van ambtenaren;
4. Een deugdelijke motivering ontbreekt onder andere door het niet vermelden van de gronden van het besluit;
5. Het beëindigen van de subsidie is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel door intrekking van alleen de subsidie voor eiseres;
6. Het besluit tot volledige stopzetting van enkel de subsidie voor eiseres zonder nadere motivering is onbegrijpelijk en derhalve in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

De rechtbank dient op basis van de aangevoerde beroepsgronden te beoordelen of het bestreden besluit in strijd is met het geschreven of ongeschreven recht dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel.

De rechtbank overweegt als volgt.

In artikel 6, eerste lid, van de Algemene Subsidieverordening is bepaald op welke gronden de subsidie kan worden geweigerd:

1. De subsidieverstreking kan, naast de in artikel 4:25 en artikel 4:35 van de Awb genoemde gevallen, geweigerd worden indien gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat:
 - a. de activiteiten van de aanvrager niet gericht zullen zijn op de gemeente of niet in belangrijke mate ten goede komen aan ingezetenen van Horst aan de Maas;
 - b. de gelden niet of in onvoldoende mate zullen worden besteed voor het doel waarvoor de subsidie beschikbaar wordt gesteld;
 - c. de aanvrager doelstellingen beoogt of activiteiten zal ontplooiën die in strijd zijn met de wet, het algemeen belang of de openbare orde;
 - d. de aanvrager ook zonder de subsidieverstreking over voldoende gelden, hetzij uit eigen middelen, hetzij uit middelen van derden, kan beschikken om de kosten van de activiteiten te dekken; dit geldt niet voor investeringssubsidies;
 - e. het subsidieverzoek niet past binnen het beleid van de gemeente.

In casu is volgens verweerder sprake van gewijzigd beleid ten aanzien van de subsidiëring. Het betreffende subsidieverzoek past niet (langer) in het beleid van verweerder omdat deze, mede uit een oogpunt van bezuinigingen, een nieuwe subsidiesystematiek wenselijk acht. Hierop is, blijkens de motivering door verweerder in het verweerschrift, de weigeringsgrond zoals genoemd in artikel 6, eerste lid, sub e, van de Algemene Subsidieverordening van toepassing.

Verweerders besluit tot weigering van de budgetsubsidie berust op een hem toekomende discretionaire bevoegdheid. Zulks betekent dat de rechtbank dient te respecteren dat verweerder in beginsel over een zekere vrijheid beschikt om naar eigen inzicht uitvoering te geven aan die bevoegdheid.

De rechtbank dient voorts te beoordelen of verweerder bij de uitoefening van de bevoegdheid in strijd heeft gehandeld met een geschreven of ongeschreven rechtsregel dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel. De rechtbank zal, gezien het bepaalde in artikel 3:4 van de Awb, in het bijzonder moeten bezien of verweerders besluit om gebruik te maken van die bevoegdheid berust op een zorgvuldige afweging van de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen en of de nadelige gevolgen van het besluit voor eiseres niet onevenredig zijn in verhouding tot de met dat besluit te dienen doelen.

Hieromtrent overweegt de rechtbank als volgt.

In het bestreden besluit heeft verweerder aangevoerd dat de subsidiërelatie met ingang van 1 januari 2004 zal worden beëindigd omdat er een wildgroei was ontstaan in de te subsidiëren activiteiten en dat de subsidiesystematiek zal worden gewijzigd waardoor niet meer de instelling maar de cursisten zelf worden gesubsidieerd indien zij tot de gedefinieerde doelgroep behoren. Voor een nadere motivering heeft verweerder in het bestreden besluit verwezen naar de tekst van het raadsvoorstel van 7 juni 2005.

De rechtbank stelt vast dat het college bij brief van 11 juli 2003 eiseres heeft

medegedeeld het voornemen te hebben de subsidie op nihil te stellen per 1 januari 2004. Bij brief van 22 december 2003 heeft het college eiseres medegedeeld dat de subsidiebudgetten "voorlopig" op nihil zijn vastgesteld. Bij besluit van 17 februari 2004 heeft verweerder besloten de budgetsubsidie 2004 voor eiseres op een later tijdstip te verlenen. Bij (primair) besluit van 26 mei 2004 heeft verweerder de budgetsubsidie 2004 en volgende jaren definitief op nihil gesteld met ingang van 1 januari 2004.

De rechtbank stelt in dit kader allereerst vast dat verweerder op 26 maart 2002 het Toetsingskader heeft vastgesteld, waarin de gemeentelijke beleidsdoelen staan opgesomd welke middels subsidieverstrekking nagestreefd worden. Ter zitting is desgevraagd namens verweerder medegedeeld dat het Toetsingskader de status heeft van beleidsregel in de zin van art. 1:3, lid 4 van de Awb, waarmee de rechtbank zich kan verenigen. Dit impliceert volgens de rechtbank dat sprake is van een besluit in de zin van art. 1:3, lid 1 Awb, dat op rechtsgevolg is gericht en externe werking heeft en derhalve, in het bestek van het onderhavige beroep, ook naar eiseres toe. Hiermee is verweerdens stelling, dat het Toetsingskader slechts interne werking heeft, niet te rijmen.

In het Toetsingskader staat (op pagina 4) dat het in principe een geldigheidsduur heeft tot en met 2006, waarbij eveneens is vermeld dat uit een oogpunt van rechtszekerheid gedurende de geldigheid van het toetsingskader er geen subsidiecriteria, zoals vermeld op pagina 9 onder 2., worden geschrapt.

Door nu in het onderhavige geval halverwege de geldigheidsduur van het (ongewijzigde) Toetsingskader niettemin tot een beleidswijziging over te gaan en de subsidie met ingang van 1 januari 2004 en opvolgende jaren op nihil te stellen, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in strijd met het Toetsingskader gehandeld. De rechtbank overweegt voorts het navolgende.

Ingevolge art. 4:51, eerste lid, van de Awb geschiedt, indien aan een subsidieontvanger voor drie of meer achtereenvolgende jaren subsidie is verstrekt voor dezelfde of in hoofdzaak dezelfde voortdurende activiteiten, gehele of gedeeltelijke weigering van de subsidie voor een daarop aansluitend tijdvak op de grond, dat veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten zich tegen voortzetting of ongewijzigde voortzetting van de subsidie verzetten, slechts met inachtneming van een redelijke termijn. Naar het oordeel van de rechtbank is artikel 4:51 van de Awb in het kader van het onderhavige geschil van toepassing, nu er sinds het eind van de jaren 80 een subsidierelatie bestond tussen eiseres en verweerder. De rechtbank is van oordeel dat de redelijke termijn, als bedoeld in artikel 4:51 Awb, eerst gaat lopen op het moment dat het bestuursorgaan, dat de subsidie heeft verstrekt, een onmiskenbaar besluit neemt aangaande de subsidieverlening dan wel in definitieve zin mededeelt dat en met ingang van welke datum de (gebruikelijke) subsidie verlaagd of verminderd zal worden. Dit betekent in de onderhavige zaak dat aankondigingen van het college dat aan verweerder het voorstel zal worden gedaan om de subsidie aan eiseres te verlagen tot nihil, niet kunnen leiden tot het gaan lopen van de bedoelde redelijke termijn. Verweerder is immers het bevoegde orgaan dat besluit omtrent subsidieverlening en niet het college. Dit betekent dat de termijn, als bedoeld in artikel 4:51, lid 1, Awb, eerst is aangevangen op 26 mei 2004.

In de derde en laatste plaats neemt de rechtbank in aanmerking dat eiseres verweerder gewezen heeft op de verplichting die op hem rust voor wat betreft de uitbetaling van wachtgeld. Verweerder is daaromtrent van mening dat hij niet gehouden is om wachtgeldverplichtingen op zich te nemen.

De rechtbank overweegt op basis van de stukken alsmede het verhandelde ter zitting dat onder het begrip wachtgeld in het kader van het onderhavige beroep dient te worden verstaan een vorm van loonsuppletie nu de desbetreffende middelen volgens bestendige praktijk werden ingezet ter compensatie van de achteruitgang in de salarissen als gevolg van het wegvallen van het deel van de subsidie dat was bestemd voor personeelskosten. In verband hiermee verwijst de rechtbank naar het schrijven van Het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venray, gericht aan eiseres, van 22 juli 1993. Hierin is vermeld dat in regionaal verband tussen de betrokken gemeenten in Noord-Limburg is afgesproken dat bij bezuinigingen op subsidie de daardoor veroorzaakte wachtgeldverplichtingen gedragen worden door de individuele gemeente die deze veroorzaakt. Dit principe is volgens genoemde brief ook uitdrukkelijk van toepassing op eiseres, waarbij in voornoemde brief tevens is vermeld dat een individuele gemeente kan besluiten een bezuiniging door te voeren ten aanzien van de subsidiëring van eiseres met dien verstande dat op een dergelijke bezuiniging uiteraard het in de brief gestelde met betrekking tot wachtgeldverplichtingen van toepassing is. Gelet hierop alsmede uit hetgeen ter zitting is gebleken omtrent de door verweerders rechtsvoorgangers op dit punt gevolgde praktijk is voor de rechtbank voldoende grond aanwezig om te concluderen dat een dergelijke afspraak tussen eiseres en burgemeester en wethouders van de rechtsvoorgangers van verweerders gemeente bestaat. Dit impliceert naar het oordeel van de rechtbank tevens dat verweerders gemeente alsmede het bestuur ervan aan voornoemde afspraak gebonden is, zodat verweerder, die daarvan onderdeel uitmaakt, daaraan niet voorbij heeft mogen gaan.

Gezien het bovenstaande komt de rechtbank tot de slotsom dat verweerder in strijd met het Toetsingskader heeft gehandeld. Voorts is de rechtbank van oordeel dat voor het begin van de redelijke termijn dient te worden uitgegaan van de datum van het bestreden besluit zoals dat door verweerder als bevoegd bestuursorgaan is genomen. In dit kader merkt de rechtbank op dat verweerder voor wat betreft de lengte van de redelijke termijn bij het toekennen van een overgangssubsidie niet voorbij kan gaan aan het feit dat sprake is van een langdurige subsidiërelatie. Tenslotte is de rechtbank van oordeel dat verweerder zijn verplichting tot het toekennen van een loonsuppletie heeft veronachtzaamd.

Een en ander brengt de rechtbank tot de conclusie dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven en dat het wegens strijdigheid met het rechtszekerheidsbeginsel, alsmede met het bepaalde in de artikelen 3:2 en 4:51, eerste lid van de Awb zal worden vernietigd, waarbij verweerder een nieuw besluit op bezwaar dient te nemen.

De rechtbank acht verder termen aanwezig om verweerder op grond van het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de proceskosten die eiseres redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met de behandeling van dit beroep, een en ander overeenkomstig de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Voor de in aanmerking te nemen proceshandelingen worden 2 punten toegekend. Het gewicht van de zaak wordt bepaald op gemiddeld, hetgeen correspondeert met wegingsfactor 1.

De rechtbank stelt tot slot vast dat het door eiseres gestorte griffierecht door verweerder dient te worden vergoed.

Beslist wordt als onder III is bepaald.

III. BESLISSING.

De arrondissementsrechtbank te Roermond,

Gelet op het bepaalde in de artikelen 8:70, 8:72, 8:74 en 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht,

verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;

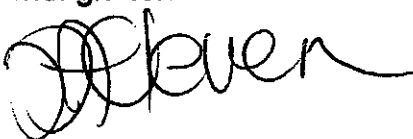
bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van het gestelde in deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de kosten van de beroepsprocedure bij de rechtbank, aan de zijde van eiseres begroot op € 644,- (zijnde de kosten van rechtsbijstand) te vergoeden door verweerder;

bepaalt dat verweerder aan eiseres het door deze gestorte griffierecht ten bedrage van € 276,00 volledig vergoedt.

Aldus gedaan door de mrs. Th.M. Schelfhout, C.M.W. Nobis en K.H.E. van Nunen (voorzitter), in tegenwoordigheid van mr. E.A. Naus als griffier -en in verband met afwezigheid van de voorzitter- in het openbaar uitgesproken door mr. Th.M. Schelfhout op 4 april 2006 in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

verzonden op: - 6 APR 2006

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Ingevolge artikel 6:5 van de Awb bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak en moet een afschrift van de uitspraak bij het beroepschrift worden overgelegd.

BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 MEI 2006	
ZAAKNR. 200603663	
AAN:	<i>L.R.</i>
BEHANDELD: DO:	PAR:

AANTEKENEN

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Datum	: 16 mei 2006	ons kenmerk	: 2006.00.1505
uw brief van	: -	uw kenmerk	: -
Doorkiesnr.	: 077 - 4779 642	behandeld door	: mr. M. Rongen
bijlage(n)	: div.	onderwerp	: Hoger beroep uitspraak d.d. 4 april 2006 van de rechtbank Roermond, sector bestuursrecht.

Edelachtbaar college,

Aanleiding

Hierbij dienen wij namens de gemeenteraad van Horst aan de Maas een beroepschrift in gericht tegen de uitspraak van de Rechtbank Roermond sector bestuursrecht d.d. 4 april 2006 (verzonden 6 april 2006) tot gegrond verklaring van het namens Stichting Volksuniversiteit Venray e.o. (verder: de Stichting) ingediende beroepschrift tegen de beslissing op bezwaar van de gemeenteraad d.d. 25 augustus 2005 met kenmerk 2004.3772. In dit besluit hebben wij namens de gemeenteraad van Horst aan de Maas de bezwaren, gericht tegen het primaire besluit van de raad d.d. 26 mei 2004 tot nihil stelling van de subsidiebudgetten, ongegrond verklaard. Naar onze mening heeft de rechtbank op ondeugdelijk beargumenteerde (rechts-)gronden het namens de Stichting ingediende beroepschrift gegrond verklaard. Ter onderbouwing van ons standpunt voeren wij het volgende aan.

De gemeenteraad zou in strijd met het Toetsingskader 2003-2006 hebben gehandeld
De rechtbank stelt ten onrechte vast dat het Toetsingskader externe werking heeft en dat het overgaan tot een beleidswijziging strijd oplevert met het Toetsingskader.

Zoals reeds is betoogd in het verweerschrift (ad 29) kan geen enkele instelling rechten ontlenen aan het Toetsingskader 2003-2006. Het betreft een document met beleidsvoornemens in het verkeer tussen college en raad en heeft derhalve slechts interne werking.

Uitdrukkelijk is in het Toetsingskader verwoord dat budgetsubsidies in principe per jaar worden verstrekt, en dat er derhalve over kostprijs en gewenste producten of diensten jaarlijks wordt onderhandeld (p.6).

America
Broekhuizen
Broekhuizenvorst
Griendtsveen
Grubbenvorst
Hegelsom
Horst
Lottum
Melderslo
Meterik

Geen enkele instelling heeft een exclusief recht gekregen om voor 4 jaar gesubsidieerd te worden. Van jaar tot jaar is beoordeling van voortzetting van de subsidierelatie aan de orde.

Op basis van de gestelde doelen (bij de VU betrof dat bewustwordings- en leerprocessen voor mensen in een achterstand) kan telkens bezien worden in hoeverre subsidiering van de VU nog geëigend is. Enkel de uitkomst van het subsidieproces heeft materiele werking naar de instelling.

Ook al zou het Toetsingskader externe werking hebben, dan nog stond het de gemeenteraad vrij om het beleid te wijzigen. De rechtbank erkent dat de gemeente daarin een discretionaire bevoegdheid heeft, die een zekere vrijheid oplevert om naar eigen inzicht uitvoering te geven aan haar bevoegdheden. In het onderhavige geval dacht de gemeente de beleidsdoelen beter te kunnen verwezenlijken op een andere wijze, namelijk door cursisten voortaan rechtstreeks te subsidiëren. Bovendien was er in de ogen van de gemeente "wildgroei" ontstaan. Redenen genoeg voor de gemeente om het beleid om te buigen. Dat deed de gemeente overigens niet meteen, maar gaf de instelling ongeveer een jaar (uitgaande van de aankondigingbrief van 11 juli 2003) om daarop te anticiperen. Mede door het aanbieden van een subsidie bij wijze van overgangsmaatregel heeft de gemeente zorgvuldig gehandeld bij deze beleidswijziging.

Inachtneming van een "redelijke termijn" als bedoeld in art. 4:51 Awb

De rechtbank is van oordeel dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 4:51 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) pas begon te lopen op het moment dat de gemeenteraad een onmiskenbaar besluit nam (op 26 mei 2004). Bovendien had de gemeente niet voorbij kunnen gaan aan het feit dat er sprake is van een langdurige subsidierelatie.

De rechtbank miskent hierbij de wetshistorie van art. 4:51 Awb en gaat voorbij aan vaste jurisprudentie terzake. In de Memorie van Toelichting (MvT) van het wetsontwerp dat titel 4.2 toevoegde aan de Awb staat (Kamerstukken II, 1993-1994, 23 700, nr.3):

"Weigering met inachtneming van een redelijke termijn betekent dat de weigering tijdig moet worden aangekondigd" (p. 81). Iets verderop staat dat de aankondiging kan samenvallen met de weigering, maar dat dat niet hoeft. Ook is het vaste jurisprudentie dat de bestuursrechter primair kijkt naar de aankondigingstermijn.

In een zaak van de gemeente Almelo tegen de stichting Catapa bijvoorbeeld oordeelde de hoogste bestuursrechter: *"Ingevolge artikel 4:51, lid 1, van de Awb mocht de beëindiging van de subsidie slechts geschieden met inachtneming van een redelijke termijn. Bij hun besluit van 16 december 1998 hebben B&W deze termijn op een maand gesteld. In aanmerking genomen dat appellante blijkens de gedingstukken reeds medio 1998 heeft kunnen begrijpen dat voortzetting van de subsidie bij niet aanvaarding van de door B&W gestelde voorwaarden niet te verwachten was, komt deze termijn de Afdeling niet onredelijk voor"* (ABRS 12 september 2001, AB 2001,335).

Vanaf het eerste moment van aankondiging (11 juli 2003) zijn er welgeteld 11 maanden verstreken tot de datum van 1 juli 2004, toen de subsidie daadwerkelijk was afgebouwd. In de tussentijd had de VU voldoende tijd gekregen (en er subsidie voor gehad) om het cursusseizoen 2003-2004 af te ronden en in te spelen op de nieuwe situatie met een kostendekkend tarief. Bovendien was er meer dan voldoende gelegenheid om eventuele kosten af te bouwen, waaronder zonnig het ontslag van personeel.

Dat tussen de definitieve beschikking van 16 juni 2004 slechts een halve maand lag totdat het subsidietijdvak afgelopen was, is geen probleem gelet op de jurisprudentie. De rechter kijkt immers niet alleen naar de datum van de definitieve beschikking die de subsidie beëindigt, maar ook naar aankondigingen die daarvóór zijn gedaan. Zie naast de voornoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak ook ABRS 20 maart 2002, AB 2002, 273.

Wat betreft het al dan niet bestaan van een langdurige subsidierelatie merken wij het volgende op. Ook hier wordt, blijkens de uitspraak, door de rechtbank een verkeerde interpretatie van de wet gegeven. In de voornoemde MvT worden criteria opgesomd. Bepalend is de tijd die de gesubsidieerde wordt gegund om "verplichtingen die hij jegens derden is aangegaan (...) op zorgvuldige wijze af te wikkelen". Indien personeel moet worden ontslaan "zal hij tenminste in staat moeten worden gesteld de voorgeschreven opzegtermijnen in acht te nemen" (p. 79). De duur van de subsidierelatie is dus alleen relevant om onder de werking van artikel 4:51 van de Awb te vallen (> 3 jaar), niet voor de duur van de redelijke termijn. In het onderhavige geval had de VU voldoende tijd om het partiele ontslag aan te vragen.

Ten onrechte zou de gemeente de verplichting tot loonsuppletie hebben veronachtzaamd

In dit verband verwijst de rechtbank naar de brief van de gemeente Venray d.d. 22 juli 1993. Zoals in het verweerschrift ook reeds is aangegeven, is de bewuste brief van de gemeente Venray geen correcte weergave van de bestuurlijke afspraken in de regio. In het verslag van het bestuurlijk/ambtelijk overleg van 30 juni 1993 is vermeld: "*Mogelijke wachtgeldverplichtingen komen – conform de geldende regionale afspraken – voor rekening van de 'veroorzakende' gemeente*". Deze afspraak gaat dus over mogelijke wachtgeldafspraken, terwijl niet is aangegeven onder welke omstandigheden, en onder welke condities deze verplichting zou bestaan c.q. gelden.

Vanuit gemeente Horst aan de Maas, noch vanuit de vroegere (vóór de fusie per 1 januari 2001) gemeente Horst zijn ooit vooraf afspraken over de wachtgeldverplichtingen gemaakt met de VU (noch met andere instellingen). In het verleden is van geval tot geval bezien of, en zo ja in hoeverre wachtgeld is gesubsidieerd.

Bij de afweging of de gemeente in een concreet geval tot subsidiering van wachtgeldsuppletie overgaat, valt onder andere te bezien in hoeverre de werkgever zelf reserves heeft om de kosten te dragen, de mate dat de extra kosten opgevangen kunnen worden door hogere inkomsten en de inspanning die een instelling (en het betrokken ontslagen personeelslid) doet om een eventueel wachtgeld te voorkomen (of de financiële gevolgen te beperken).

Inmiddels heeft de gemeente Horst aan de Maas als uitgangspunt dat zij bij een subsidiebeëindiging niet meer aansprakelijk wil zijn voor eventuele wachtgeldverplichtingen. Dit uitgangspunt is bijvoorbeeld gehuldigd bij de beëindiging van de subsidierelatie met de Stichting Kunstzinnige Vorming Noord-Limburg (SKVNL). In dit geval is wachtgeldsuppletie expliciet geweigerd. Hoewel niet in dezelfde bewoordingen gesteld, is dit ook bedoeld in de brief van 16 juni 2004 (Overgangsmaatregel 2004) aan de VU, toen vermeld is dat "eventuele negatieve, personele gevolgen van de stopzetting van de directe subsidiering van uw instelling niet meer aan de orde" zijn.

Overigens was de gemeente bereid om – louter teneinde de patstelling te doorbreken – voor 3 jaar een wachtgeld te betalen onder de voorwaarde dat de VU haar bezwaarschrift zou intrekken. De VU is hier echter niet op ingegaan en nu vinden wij de situatie niet meer opportuun om het toenmalige aanbod te herhalen. Opgemerkt zij dat de gemeente geen stukken kent waaruit zou blijken dat er bij de VU daadwerkelijk sprake is van een wachtgeldsuppletie op basis van een (partieel) ontslag.

Conclusie

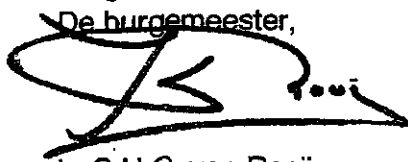
Naar aanleiding van het voorgaande verzoeken wij u Edelachtbaar college:

- onderhavig hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank Roermond, sector bestuursrecht, d.d. 4 april 2006 (verzonden 6 april 2006) procedurenummer: AWB 05 / 1518 BELEI te vernietigen;
- de Stichting Volksuniversiteit Venray e.o. in de proceskosten van dit geding te veroordelen.

Hoogachtend,

Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas,

De burgemeester,

Ir. C.H.C. van Rooij

De secretaris,

Drs. Ir. H.P.M. van de Loo